

fra en Gade eller Vej ind i en anden, skal kunne standse Køretøjet øjeblikkelig, være i højeste Grad generende for Brandvæsenet. Endvidere skal jeg nævne Bestemmelsen om, at naar et Motorkøretøj møder almindelige kørende eller ridende paa sin Vej, kan Kusken paa den almindelige Vogn eller den ridende standse Motorvognen ved at give Tegn til den, og den er da forpligtet til at holde helt stille eller mindske Farten. Det er ogsaa i høj Grad generende og kan slet ikke tænkes anvendt under disse Forhold. Endvidere Bestemmelsen i § 29, der lyder saaledes: „Føreren er pligtig at standse straks, naar det af Politiet paabydes“. Enhver vil kunne indse, at det lader sig slet ikke gennemføre overfor vort Brandvæsen, at enhver Politibetjent skulde have Lov til at standse det, naar det rykker frem til sin Tjeneste. Endelig ville Bestemmelserne om Afgiften, der skal lægges paa disse Køretøjer, sikkert ogsaa komme til at ramme Brandvæsenets Køretøjer, hvad jeg heller ikke synes, der er nogen Mening i.

Jeg fremfører disse Ting her navnlig af Hensyn til det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat om Sagen. Jeg vil haabe, at disse Bestemmelser ville blive tagne under Overvejelse og rettede, saa at Loven ikke, som i dens nu foreliggende Affattelse, skal virke i høj Grad generende for Brandvæsenet i København. Vi ere netop her i København begyndt at gaa over til at anvende Motorvogne i Brandvæsenet, og det er under Overvejelse, om man ikke helt skulde gaa over til Motordrift og afskaffe Hestedriften, netop af Hensyn til at kunne komme hurtigt frem. Men skulde de af mig nævnte Bestemmelser vedtages, som de her ere forelagte os, vil det være omtrent umuliggjort at anvende Motorvogne i Brandvæsenets Tjeneste.

Rode: Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) sagde i sin sidste Udtalelse, at det forekom ham, at Tinget i Almindelighed havde udtalt sig i Tilslutning til ham. Det er ikke mit Indtryk, og jeg vilde meget beklage, hvis det havde været Tilfældet. Det ærede Medlem synes mig overfor hele dette Spørgsmaal at repræsentere en uheldig Retning. De andre Landborepræsentanter, som have taget Ordet i denne Sag — jeg sigter f. Eks. til en Repræsentant for den konservative Landbostand, det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) — have paa ganske anderledes Maade opfyldt i Gerning det, som det ærede Medlem fra Bælum kun

tager i sin Mund, nemlig Ønsket om ikke at lægge denne Kørsel flere Hindringer i Vejen, end den nødvendige Sikkerhed paa Vejene fordrer.

Det Synspunkt, man maa anlægge paa hele dette Forslag, forekommer mig at være dette, at Overgangen til Maskindrift i Kørselen er et Spørgsmaal om Tid. Ingen af os kunde ane, at Overgangen til Automobildroskekørsel i Byerne vilde ske med en saadan Hast som den, hvormed den er foregaaet, og jeg er ganske overbevist om, at naar den Motor, som Edison stadig opfinder — om hvilken der i hvert Fald stadig kommer Telegrammer, men som ganske vist endnu ikke er opfundet, men som lige saa sikkert vil blive opfundet — naar altsaa denne lette elektriske Motor med stor Evne til Opsamling af elektrisk Kraft bliver virkeliggjort, saa nærme vi os med meget hastige Skridt til det Tidspunkt, da det bliver et Spørgsmaal, om man har Raad til den Luksus at køre med Heste. Der er ingen Tvivl om, at der kommer et Tidspunkt, hvor Motorkørsel bliver billigere end Hestekørsel. Motorkørselen er et Spørgsmaal om Tid. Derfor synes det mig, at man skal forberede Modtagelsen af Motorvognene saa rimeligt og godt som muligt. Og der hørte jeg med stor Sympati paa et Foredrag som det, der blev holdt af det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen), som syntes mig at anlægge overmaade rigtige Synspunkter paa hele denne Sag, naar han krævede streng Straf og haard og hurtig Erstatning for Ulykker, men i øvrigt vilde være med til at gaa fremad, hver Gang man reviderede denne Lov, og rolig udvide Omraadet og Tiden for denne Kørsel. Men jeg er ogsaa ganske enig med det ærede Medlem fra Faaborg, naar han kun vilde gøre dette meget roligt, fordi, som ogsaa fremhævet af den højtærede Justitsminister, der ikke er nogen Grund til paa nogen Maade at begunstige den hensynsløse Sportskørsel, som mange Steder har bragt Automobilismen i stærkt Vanry.

Jeg maa da ønske, at enhver ny Revision af Automobilloven vil betyde et lempeligt Fremskridt paa dette Omraade, og det forekommer mig, at saaledes som den blev forelagt af den højtærede foregaaende Justitsminister, indeholdt den nogle saadanne smaa Fremskridt, som der var Grund til at tage med. Jeg haaber da, at der i Folketinget vil findes nogen Stemning for at tage disse smaa Fremskridt. Det høje Landsting har desuden paa et bestemt